

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΥΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν. Αθήναις φρ. 15 — Έν δε ταϊς έπαρ. φρ. 16 — Έν τῷ έξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΥΧΤΗΣ.

ΝΥΧΙΕΣ.

Όταν μετά σφοδράν έν τῇ Βουλῇ ἀλληλομαχίαν βλέπω τόν κ. Κουμουνοῦρον προφέροντα λόγια συνδιαλλαγῆς και ζητοῦντα τὴν συνδρομὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων, σκέπτομαι τὰ ἀνδρόγυνα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μετὰ ζωηρὰν λογομαχίαν ἀπειλήσασα νὰ λάβῃ διαστάσεις ξυλοκοπήματος και ὁ σύζυγος και ἡ σύζυγος λέγουν και οἱ δύο μαζί :

— Πάμε τώρα νὰ πλαγιάσουμε.

Όταν βλέπω τὸν κ. Φωτῆλαν ἐξ ὑπερβολικῆς ἀδιαφορίας πρὸς τὸ βῆμα (sans-ῤαson) νὰ κάμῃ ὅτι νίπτει τὸ πρόσωπόν του, σκέπτομαι μήπως αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην αὐτῆν.

Ό κ. Σαράβας ἤρχισε τὴν ἀγορεύσιν του, ὅτε ὁ ἥλιος ἦτο εἰς τὸ μεσουράνημά του* και ὅταν ἔδυνεν ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ ῤήτωρ, συνέδυνε και ἡ τελευταία ἡλιακὴ ἀκτίς.

Οἱ βουλευταὶ, καταληφθέντες ὑπὸ σκότους, εἶχον πρὸ πολλοῦ καλονυκτίσει τόν κ. Σαράβαν και ἐκοιμῶντο.

Ἀπαγγέλλων τὰς τελευταίας τῆς ἀγορεύσεώς του λέξεις ὁ κύριος α' Ὄψει με εἰς Φιλίππους» ἔλαθε θέσιν ῤωμαϊκοῦ ἀνδριάντος, ἴσως διὰ νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀθανάσιαν τὴν τελευταίαν του ἀγορεύσιν.

Ἐκέφθην ὁμως ὅτι τοιοῦτος ἀνδρίας, δὲν θὰ προαγάγῃ πολὺ τὴν ὑστεροφημίαν του, διότι ἡ ἀνάμνησις τοῦ λόγου θὰ τρέπη εἰς φυγὴν τοὺς πολλοὺς και τοὺς ὀλίγους πάλιν, ἐάν τύχῃαι φίλοι του, θὰ τοὺς ἀφίγη μάρμαρον.

— Κατέπεσεν ὁ κ. Σαράβας ὡς ῤήτωρ, μοῦ ἔλεγεν εἰς φίλος του.

— Τότε, τοῦ συμβουλεύω νὰ προμηθεύεται κανθαρίδας ὅταν ἀναβαίη τὸ βῆμα.

Όταν ἤκουσα εἰς μίαν τῶν προτελευταίων συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς τὸν κ. πρωθυπουργὸν λέγοντα μετὰ κομικῆς ἐμφάσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς του : α' Ἀκόμη δὲν εἶπομεν τὸ πρόγραμμά μας», ἐνθυμήθην τὸν ῤώσσον ὑπουργὸν τῶν ῤξω-τερικῶν τοῦ ἰθ. αἰῶνος, ὅστις ἐπὶ δλόκληρον δεκαετίαν ἔ-παίριε πρὸς μὲν τοὺς ἐν Πετροῦπόλει πρέσβεις τὸν βραδύ-γλωσσον, πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ ἀνακτοβούλια τὸν κακογράφον.

Όταν δὲ μετὰ δεκαετίαν ὅλην ἀπελύθη τῆς θέσεώς του, ἀ-πεδείχθη ὅτι και γλώσσαν ῤέουσιν εἶχε και χαρακτῆρα λίαν εὐανάγνωσον. Ὑπεκρίνετο δὲ δύο φυσικὰ ἐλαττώματα, ὥστε νὰ δύναται μὲν νὰ σκέπτεται καλλίτερον ὅταν ὀμιλῇ πρὸς τοὺς πρέσβεις, νὰ λαμβάνῃ δὲ τὰς διακοινώσεις του ὀπίσω ὡς δυσαναγνώστους και νὰ τὰς ἀνασκευάζῃ ὅπως τὰ πράγ-ματα συνέφερον καλλίτερον.

Ό κ. Κουμουνοῦρος ἔχει τὸ αὐτὸ συμφέρον νὰ παρέρχη-ται ὁ χρόνος και νὰ μᾶς εἴπῃ τὸ πρόγραμμά του ἴσως τὰς παραμονάς τῆς λήξεως τῆς Συνόδου.

Όνοῦφριος

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ό διάσημος ἀστυνόμος-ταυρομάχος κ. Λογοθέτης φιλοδο-ξεῖ ἀπὸ τῆς νέας ὑπουργικῆς μεταβολῆς θέσιν διπλωματι-κὴν.

Προχθὲς ἐφιγούραρεν ἐν τῇ Βουλῇ ἐν τῷ θεωρείῳ τῶν διπλωματῶν.

— Προεξοφλεῖ τὴν Σόφια, ἔλεγεν εἰς.

— Καλλίτερα νὰ τοῦ προεξοφλοῦσαν τὸν μισθόν, ἀπήν-τησεν ἄλλος.

Ἡ συνάδελφος Στοῦδ, ἀναγγέλλουσα τὴν βάπτισιν τοῦ μι-κροῦ τοῦ φίλου διευθυντοῦ τῆς ῤφημερίδος, γράφει ὅτι ἐπω-νομάσθη α' Γεώργιος» περιτειχίζουσα τὸ ὄνομα δι' εἰσαγωγι-κῶν. Μήπως ἐνόμισεν ὅτι ὁ φίλτατος Μιμῆς παιδοποιεῖ θε-ρακωτὰ ;

Ό φιλόκαλος Δήμαρχος Αἰγίνης ἐκόμισε φανούς ἐκ Πα-ρισίων, τοὺς ὁποίους ἐτοποθέτησεν ἐπὶ τῆς προκυμαίας.

Φαντασθήτε ποίαν αντίθεσιν θ' ἀποτελεῖ τώρα ἡ πόλις πρὸς τοὺς φανούς ;

Ἐνθυμείσθε ποῖον πόλεμον ἔκαμαν αἱ ἑφημερίδες κατὰ τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας διότι διέταξε τὴν κατασκευὴν τῶν πεζοδρομίων.

Τὸν θόρυβον ἐποίουν αὐταὶ ἐκεῖναι αἱ ἑφημερίδες αἰτίνας ἐπὶ ἄλλων διευθυντῶν ἐποίουν ἄλλον θόρυβον ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἀκατασκευάστων πεζοδρομίων.

Καὶ ὁμοίως ἦτο τόσῳ πρώτης ἀνάγκης ἡ διαταγὴ ἐκείνη τοῦ πρώην ἀστυνόμου. Διότι ἀφοῦ δὲν ἔχομεν δρόμους, ἡ λογικὴ ἀπαιτεῖ νὰ ἔχωμεν πεζοδρόμια.

Τώρα πάλιν ὁ νέος διευθυντὴς διέταξε τὴν διάλυσιν τῶν αὐτοσχεδίων ὀπωροπωλείων, λαχανοπωλείων καὶ κρεοπωλείων, τὰ ὁποῖα ἡ κερδοσκοπία τῶν ἀτόμων καὶ ἡ ἀναληθία τῶν ἀρχῶν κατέστρωσεν ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων ἐπὶ ζημία καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ καὶ τῆς ὑγιεινῆς τῆς πόλεως.

Καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εὐρήθη ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Φιλήμων ζητῶν νὰ δοθῇ προθεσμία εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀνθρώπους.

Γνωρίζετε δὲ τί ἐστὶ προθεσμία εἰς τὸ Ῥωμαϊκόν : ἀναβολὴ εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Κυρία τις ἀγαπᾷ ἐν δρομὸσκυλον· ἡ Κυρία ἀναχωρεῖ εἰς τὸ ἐσωτερικόν· τὸ δρομὸσκυλον ἀσθενεῖ· ἡ κυρία πληροφορεῖται τοῦτο καὶ τηλεγραφεῖ ἐκ τῆς ἐπαρχίας ὅπου εὐρίσκειται ἐνταῦθα :

«Ποτίσατε Μιμπὴν λάδι με θεῖον».

Αὐτὸ θὰ πῆ κτηνώδης ἔρως.

Λίαν ἀσμένως ἀναγράφομεν καὶ ἡμεῖς τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Γεωργίου Κοζάκη Τυπάλδου ὡς Ἐφόρου τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανοτροφείου τῶν Κορασίων.

Τοιαύτας θέσεις δέον νὰ κατέχωσι μεγάλοι φιλόανθρωποι, δυνάμενοι οὐχὶ μόνον ἕνεκα τοῦ αἰσθήματος, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς θέσεως νὰ φαίνονται χρήσιμοι εἰς τοιοῦτους φιλανθρωπικοὺς θεσμούς.

Ὁ κ. Τυπάλδος κέκτηται ὅλα τὰ προσόντα ἐπὶ τοιαύτῃ τιμῇ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ.

Ἐκ τῶν παραδόσεων τοῦ κ. Ἀφεντούλη συνελάβομεν τὸ ἐξῆς ὠραῖον : Ὁ μόσχος εἶνε ὑγρὸν, ὅπερ ἐκκρίνεται ἀπὸ ἰδίου θηλάκου ὀμωνύμου ζώου τῆς Σιβηρίας. Ἐχει τὴν ιδιότητα ν' αὐξάνῃ εἰς ὑπερβάλλοντα βαθμὸν τὴν γενετήσιον ὀρμὴν καὶ ἀρκεῖ μόνῃ ἡ ὀσμὴ του ὅπως σκανδαλίσῃ καὶ τὰ μᾶλλον ἄγρια θήλα, ἅτινα μαινόμενα τότε σπεύδουσιν εἰς ἀναζήτησίν του. Δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς ὁ ἄνθρωπος στερεῖται τοιοῦτων θηλάκων, περιττῶν ἄλλως, διότι τὰ θήλα πάνταχοῦ περιβάλλουσιν αὐτόν· καὶ ὁμοίως οἱ Τούρκοι οὐδὲ τῆς χρήσεως ταύτης ἀφίστανται καὶ οὕτως ἐξηγεῖται ἡ οἰκονομία τῶν πολυπληθῶν χαρμίων.

Συμπεραίνομεν ὅτι ἐκ τοιοῦτου τινὸς φαρμάκου ὁ κ. Ἀφεντούλης θὰ ποτίζῃ καὶ τὴν Μοῦσάν του καὶ τὴν κάμνει τόσῳ ἀσίκισαν ὥστε νὰ τὸν κυνηγῇ καὶ εἰς τὴν Πεντέλῃν ἀκόμη.

Νάτος.

ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ.

Ἐν Παρισίοις, ἐὰν ἐσχάτως ἤκούσατε, ἀνεπτύχθη τύπος τόσον ἀτάσθαλος τὴν γλῶσσαν, ὥστε λίαν ἐπιτυχῶς ὠνομάσθη *πορνογραφικὸς* (Presse pornographique). Ὑπὸ διαφόρους ἀθώους τίτλους, οἷον *Τὰ Σπαράγγια*, *Τὰ χάπια*, *τὸ Χρυσὸ Γουρουράκι* ἀκολουθοῦσι τὰ ἀκολαστότερα διηγήματα καὶ αἱ Λουκιανικώτεροι σκηναι, ὡς ὑπὸ ἐπαγγελίας: *Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ῥωσσίας*, ἢ *Ἀκαδημία τῆς Γένοβας*, ἢ *Ἐκκλησία τῆς Κολωνίας*, τὰ φορητὰ πανοράματα ἐπιδεικνύουσιν εἰς τὰς ἀθωότερας ἔτι ἡλικίας τὰς δυσσειδεστέρας εἰκόνας ὀργίων.

Ἡ παρισινὴ πορνογραφία ὡς φαίνεται ἐπεδήμησε καὶ εἰς τὸν ἡμέτερον σπουδαῖον ἐπιλεγόμενον τύπον.

Τρεῖς ἑφημερίδες, *Πρώτα*, *Ἔωρα* καὶ *Παλιγγενεσία*, προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιδημίας.

Ἡ τελευταία ὑπερηκόντισε τὰς δύο πρώτας, διότι ἐζήτησε νὰ αἰσχρολογήσῃ προκειμένου περὶ τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν κ. Ῥικάκη.

Καὶ νὰ αἰσχρολογήσῃ ἀπαντῶσα εἰς ἀγόρευσιν πολιτικὴν ἣτις καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην πτέρυγα ὀμολογουμένως ἐνεποίησε δυνατὴν ἐντύπωσιν.

Καὶ ἂν θέλετε ἐξ ὄλων τῶν ρητόρων τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος, μόνος ὁ ἐκ Πατρῶν βουλευτὴς ἐπολέμησε τὸν κ. Τρικουπὴν διὰ τοῦ κ. Τρικουπῆ.

Ἐυθεῖσα εἰς στενοχωρίαν ἡ «Παλιγγενεσία» νὰ πολεμήσῃ τὰ ἐπιχειρήματα δι' ἐπιχειρημάτων, κατέφυγεν εἰς τὴν αἰσχρολογίαν, λησμονήσασα τὸν σεβασμὸν ὃν ὀφείλει οὐχὶ πρὸς ἑαυτὴν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀναγνώστὰς τῆς.

Τοιοῦτους χαρακτήρας δημιουργοῦσι τὰ ἄτιμα ρουσφετία καὶ αἱ ἀτιμώτεροι ὑπουργικότητες—διότι ἡ ὑπουργικότης εἶναι προσωπικὴ παρ' ἡμῖν.

Καθ' ἣν στιγμὴν κλεισθῇ ἡ πύλη τῶν ρουσφετιῶν, κλείεται συνάμα καὶ ἡ πύλη τῆς αἰδοῦς, τῆς λογικῆς καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ οἱ πρὶν ὑπουργικοὶ ὡς ἀντιπολιτευόμενοι γίνονται πίσθηκες τὴν ἀσέλγειαν, παράφρονες τὸ λογικόν, οἱ πρὶν κύνες τὴν δουλοφροσύνην καὶ τὴν κολακειάν.

Ἡ «Παλιγγενεσία» δὲν ἠδύνατο νὰ διαψέυσῃ τὸν ἑλληνικὸν αὐτὸν νόμον.

* *

Αἱ δύο ἄλλαι σφοδραὶ ἀντίπαλοι, ἡ «Ἔωρα» καὶ ἡ «Πρώτα» ἀντήλλαξαν ἐρωτικὸν φίλημα ἐπ' ὀνόματι πορνογραφικῆς τινος δημοσιεύσεως.

Ἡ πρώτη κατεχώρισεν εἰς τὸ φύλλον τῆς δικαστικῆς ἐγγραφῆς τοῦ ὁποῦ ἡ ἀνάγνωσις ὄχι πλέον τὸ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἀλλὰ τὸν ἔμετον προεκάλει ἐπὶ τὰ χεῖλη.

Ἡ Ἀγγλὶς Ἔωρα, ἡ μίς Ἔωρα, ἡ πουριτανὴ Ἔωρα, διὰ μιᾶς ἔκαμεν τὸ θανατηφόρον τῆς ἄλμα καὶ μᾶς ἐπληροφόρησεν πῶς ἕνας σύζυγος ἐζήτησε τὴν σύζυγον του νὰ τὴν ὄου, κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μας.

Ἡ ἄλλη πάλιν, ἡ Πρώτα, ἡ ξεσχησμένη Πρώτα, ἐζήτησε νὰ δημιουργήσῃ ποικίλον ἐπὶ τῆς ἀναιδοῦς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπαναλαβοῦσα διὰ χαριτολογιῶν τετράκις τὴν πρᾶξιν τοῦ συζύγου καὶ ζητήσασα ν' ἀποδείξῃ ὅτι τῆς παρὰ φύσιν αὐτῆς πράξεως μάρτυρες ἦσαν οἱ συντάκται τῆς «Ἔωρας».

Ἴδου πῶς διεξάγεται παρ' ἡμῖν ἡ πολιτικὴ πάλη. Αὐτὰ εἶναι ἀκόμη τὰ προοίμια· ὁ θεὸς ξεῦρει τί θὰ ἴδωμεν καὶ τί θ' ἀκούσωμεν ἀκόμη παρὰ τῶν ἐντίμων πολιτευομένων μας καὶ τῶν ἀχείρων ὀργάνων των.